

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא בקראי פליגי												◊	לד.
תרומ' טהורה ואחת תרומ' תלויה, ואמר רחמנא, עביד לה שימור	דאמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר ר"ל, וכן אמר ר"נ אמר רבה בר אבוה: [ר"א]											◊	לד.
תרומתי כתיב.	רבי יהושע:											◊	לד.
למימרא דר' אלעזר סבר יש אם למקרא?												◊	לד.
ורמינה: (שמות כ"א) בבגדו בה - כיון שפירש טליתו עליה שוב אינו רשאי למוכרה - דברי ר"ע	[ר"ע]											◊	לד.
כיון שבגד בה שוב אינו רשאי למוכרה	ר"א:											◊	לד.
אלא הכא בהא קמיפליגי												!	לד.
הראויה לך - שמור, ושאניה ראויה לך - לא תשמור	ר' יהושע סבר:											◊	לד.
הא נמי ראויה היא, שמא יבוא אליה ויטהרנה.	ר"א:											!	לד.
הלכה כר"ש.	רב יהודה-שמואל:											◊	לד.
הי ר"ש?	מתקיף לה ר"נ בר יצחק:											^	לד.
אילימא ר"ש דמתני'												!	לד.
עד השתא לא אשמעינן שמואל דבר שאין מתכוין מותר?												◊	לד.
הלכה כר' יהודה	והא ר' חייא בר אשי אמר רב:											◊	לד.
הלכה כר"ש.	רב חנין בר אשי אמר שמואל:											◊	לד.
ורב חייא בר אבין מתני בלא גברי:												◊	לד.
הלכה כר' יהודה	רב:											◊	לד.
הלכה כר"ש	שמואל:											◊	לד.
אלא ר"ש דברייתא.												!	לד.
ורב שישא בריה דרב אידי מתני לה בהדיא												◊	לד.
הלכה כר"ש דברייתא.	רב יהודה אמר שמואל:											◊	לד.
הצורם אוזן בבכור - הרי זה לא ישחוט עולמית, דברי רבי אלעזר	[רבי אלעזר]											◊	לד.
נולד בו מום אחר ישחוט עליו.	חכמים:											◊	לד.
ומי קניס רבי אלעזר לעולם?												◊	לד.
מי שהיתה לו בהרת ונקצצה - טהור, קצצה מתכוין, רבי אלעזר אומר: לכשילד לו נגע אחר יטהר הימנו	ורמינה: [ר"א]											◊	לד.
עד שתפרח בכולו, או עד שתמעט בהרת מכגריס	חכמים:											◊	לד:
כי קניס ר' אלעזר - בממונו, בגופו לא קניס, ממונו - איכא למימר דאתי למיעבד, גופו - מי איכא למימר דאתי למיעבד.	רבה ורב יוסף:											!	לד:
דר' אלעזר אדרבי אלעזר קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?	רבא:											◊	לד:
אלא, דר' אלעזר אדרבי אלעזר לא קשיא - כדשינן												!	לד:

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O מעשה-story	statement-מימרא ◊ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

בכורות-כל פסולי המוקדשים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבנן אדרבנן נמי לא קשיא, הכא במאי דעבד קנסוה, הכא במאי דעבד קנסוה. במאי איכיון - למישרייה בהאי מומא, בהאי מומא קנסוה רבנן, דבהאי מומא לא לישתרי ליה והכא במאי דעבד קנסוה, איכיון לשהורי נפשיה בהאי קציצה - בהאי קציצה קנסוה רבנן.											!	◇	לד:	
יטהר תנן, או ויטהר תנן?	בעי רב פפא:										^	◇	לד:	
למאי נפקא מינה											◊		לד:	
לחתן שנראה בו נגע											!		לד:	
חתן שנראה בו נגע - נותנין לו ז' ימים לו ולאצטליתו ולכסותו, וכן ברגל נותנין לו כל ימי הרגל	דתנן:										!	■	לד:	
אי אמרת יטהר תנן - מקמייתא טהר ליה, לבתרייתא נטרין ליה ז' ימי משתה, אלא אי אמרת ויטהר תנן, סוף סוף כי לא מטמיא לבתרייתא, הא מיטמא וקאי מקמייתא											!	◇	לד:	
מאי?												^	לד:	
תיקו.												■	◇	לד:
צורם אוון בבכור ומת, מהו לקנוס בנו אחריו?	בעי מיניה ר' ירמיה מר' זירא:											^	◇	לד:
אם תימצי לומר: מוכר עבדו לעובדי כוכבים ומת - קנסו בנו אחריו - דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות												^		לד:
אם תימצי לומר: כוון מלאכתו במועד ומת - לא קנסו בנו אחריו משום דלא עבדא לאיסורא												^		לד:
הכא מאי? לדידיה קנסו רבנן - והא ליתיה, או דלמא: לממוניה קנסו רבנן, והא איתיה?												^	◇	לד:
שדה שנתקווצה בשביעית - תזרע למוצאי שביעית, נטיבה נדיירה - לא תזרע למוצאי שביעית	א"ל ר' זירא], תניתוה:										!	■		לד:
נקטינן, הטיבה ומת - בנו זורעה	ואמר ר' יוסי בר' חנינא:										!	■	◇	לד:
אלמא: לדידיה קנסו רבנן, לבריה לא קנסו רבנן.											!	■		לד:
נקטינן טימא טהרות ומת - לא קנסו בנו אחריו	אביי:											■	◇	לד: